

Elnök: Méltóztassanak az üresedésbe jött másod alelnökre beadni szavazataikat.

(Beadatnak a szavazatok) melyek összeszámitása után, Scholcz bizottsági elnök jelenti, hogy a beadott 37 szavazat közül 26 szavazattal másod alelnökké Báró Podmaniczky Géza ur választatott meg.

Elnök. E szerint a t. közgyűlés az egyesület másod alelnökéül báró Podmaniczky Géza urat választotta meg. (Éljenzés!)

Erre a délelőtti ülés 1¹/₄ óraker véget ért.

(Folyt. köv.)

Csiráztatási kísérletek a tülevelűek magvaival.

(„Aus dem Walde“ 1875. VI. füzet után.)

A porosz kir. erdőségekre nézve szabályként meg van állapítva, hogy a kincstári magpergetőkből szállított fenyőmagvakat nem lehet addig tenyészanyagul felhasználni, míg azok jósága és csiraképessége megfelelő próbák és ellenpróbák által nem igazoltatik. Ezen intézkedéssel egyfelől ellenőrizve vannak a magpergető intézetek, másfelől lehetővé válik a vetésre felhasználandó mag mennyiségének meghatározása s minden esetben eleje vétetik annak, hogy a tenyésztő rosz maggal vesződjék. A magpergető intézeteknek határozott felsőbb engedély nélkül soha sem szabad oly magot kiadni, mely a csiráztató próbánál legalább 60⁰/₀ csiraképességet nem mutatott s a százalékban kifejezett csiraképesség minden szállítás alkalmával s minden küldeményre vonatkozólag közlendő azon főerdészszel, ki a magot felhasználandja.

Ha a magszükséglet nagyobb mennyiséget s nevezetesen 50 kilogrammnál többet tesz ki, akkor az átvevő főerdészek kötelesek ellenpróbát tenni, melynek eredménye ha csekélyebb-

nek mutatkoznék, mint a magpergetőn kipuhatolt csiraképeség négy ötöde, akkor az illető kormánykerület részére kinevezett kísérleti főnöknek (milyen minden kormánykerületre van kinevezve) a kérdéses magból próba küldendő és ítélete kieszközölendő a tenyészanyag csiraereje felől. Ezen ítélet, mely ismételt csirázttató kísérlet alapján mondandó ki, egyelőre döntő erővel bír s e szerint határozza el aztán az illető főerdész, hogy a mag felhasználtság-e vagy sem.

Ilyen kísérleti főnök tisztével bizattam meg — mondja Ohnesorge főerdész — Hannover részére 1874-ben, mire csakhamar s különböző vidékekről majdnem egyidejűleg oly mennyiségű próbaküldeményt kaptam, hogy próbaedényekben és az ezek felállításához megkívántató helyiségben, mondhatni, szükségét kellett látnom, a mit még szorongatóbbá tett azon körülmény, hogy a dolog ujságánál fogva és magam okulása végett minden küldeményből több rendbeli próbát kísérlettem meg. Nevezetesen tettem cserépprobákat földdel és fűrészpórral, rongyprobákat fa- és agyagtányérokra, vastag és vékony flanelban, erős és gyöngébb nedvesítéssel, s végül a csirázttató edényeknek hidegre és melege helyezésével.

E közben négy hetet egész háznépemmel együtt csirázttató edények között kellett töltenem s aggodalommal örködnöm a fölött, nehogy az edények összecserélődjenek, a mi lehetlenné tette volna, hogy külön kísérleteim eredményének tudomására jussak. Ezen nagyszámu kísérletek tartama alatt lakszobámban naponkint egy félakó viz gőzölgött el.

Türelmesen viseltem a cserépfazekak és rongykészülékek társaságát s megvoltam a vízgőzzel telített szobában és a kísérleti edényekkel eltorlaszolt ablakok mögött egészen kísérleteim befejeztéig, de elvégre is gondolnom kellett arra, hogy szobámban ezen állapot évenkénti ismétlődésének elejét vegyem.

A szükség általában találékonyvá tesz s úgy vélem, hogy az én szorongatott helyzetem sem tévesztette e részt hatását s engem oly kísérlet felismerésére vezetett, melylyel a csiráztató próbák könnyen és kényelmesen megejthetők.

Talán egyik-másik hasonló helyzetben levő kollegám köszönettel leend, ha kísérleti eljárásomat megismertetem s talán a tudománynak is tesztek ezzel némi szolgálatot, — miért is kísérleti eljárásomat ezennel közrebocsátom.

A csirázási folyamathoz tudvalevőleg három tényező szükséges: levegő, nedvesség és meleg. Kísérletem oda irányult, hogy ezen tényezők helyes arányban lehetőleg egybehassanak.

Egy 5 cm. széles és 10 cm. hosszú megnedvesített flanellrongyocskára raktam a kísérlet alá veendő magvakat megszámitva és egyenként olykép, hogy a rongy széléhez igen közel ne essenek, s összegöngyöltem a rongyocskát lehető szorosan és a tekercset egy gombostűvel összetűztem. Erre vettem egy 7 cm. széles és 38 cm. hosszú szivó flanellszalagot, körülbelül ennek a közepe tájára csavarítottam a magot tartalmazó kis tekercset s itten ismét egy gombostűvel megerősítettem.

Erre a szivó szalagot tartalmával együtt félig vízzel töltött boros üvegbe bocsátottam és a szivó szalag felső végét mintegy ujnyi szélességben az üveg nyaka fölött visszahajtottam. A magot tartalmazó tekercs körülbelül középen függött a viz felszíne és az üveg nyaka között; a szivó szalag alsó vége pedig az üveg fenekéig leért.

A szivó szalag által így módon képződött nyílt csatornán és a kis tekercs szabad végein át a levegőnek útja volt a magvakhoz bejutni.

Erre a rongykészüléket az üveg megfordításával jól megnedvesítettem, az üveget ablak közé állítottam s 7 napig érintetlenül hagytam.

Az üvegeben levő vizgőz és a szívó szalag közvetítése mellett a magpróba állandóan egyforma nedvességben tartatott. Minden reggel egy félóra hosszat napsugarakat bocsátottam az üvegre, minek folytán a harmadik tényező a meleg is, némileg előidéztetett s egyuttal előmozdított a víz elgőzölgése is; különben pedig az üveget a napsugarak egyenes behatása ellen lebocsátott redőnyökkel védtem. Napsugarak hiányában később kályhameleget is alkalmaztam ugyan, de constatálhatni hiszem, hogy a napsugarak kedvezőbb eredményeket idéznek elő.

Egy hét lejártával megvizsgáltam a magpróbát s örömömre úgy találtam, hogy a kísérlet teljesen sikerült. Nem csak hogy valamennyi jó mag kicsirázott, de a csirák erőteljesek és oly mérvben fejlettek voltak, hogy már a tekercs felbontásánál eltöredeztek.

Míg a többi próbák mindenikénél valamennyi mag csirázása jóformán három hetet vett igénybe, addig itten a kísérlet egy hét alatt befejezettnek volt mondható.

Későbbi kísérleteknél nem értem el mindig ily rövid idő alatt az ennyire kedvező eredményt, azonban az eljárás mindig sokkal egyszerűbb és biztosabb, mint a közönséges rongy- vagy cserépprobáknál.

Az idén 1875. február 28-án kaptam először egy kisebb küldemény lúczfenyő-magot csiráztatás végett; eltökéltem ennek csiráztatásával összehasonlító kísérletet vinni véghez, ennél fogva próbákat számítottam ki, s a kísérleti edényeket ugyanazon ablakba helyeztem. A következőkben tudomásra hozom ezen lehető legnagyobb pontossággal végrehajtott kísérletek eredményét.

Február 28-án esti 9 órakor helyeztem be a próbákat s a csirázás bekövetkezett;

			Az üveg- próbánál. 100 szemből.	A cserép- próbánál. 100 szemből.	A rongy- próbánál. 100 szemből.
Márcz. 7-én, tehát 7 nap mulva	=	50 szem	semmi	semmi	
„ 8-án, „ 8 „ „	=	18 „	—	—	
„ 10-én, „ 10 „ „	=	5 „	—	—	
„ 13-án, „ 13 „ „	=	—	—	2 szem	
„ 14-én, „ 14 „ „	=	—	3 szem	10 „	
„ 16-án, „ 16 „ „	=	—	5 „	31 „	
„ 17-én, „ 17 „ „	=	—	6 „	22 „	
„ 19-én, „ 19 „ „	=	—	13 „	6 „	
„ 23-án, „ 23 „ „	=	—	20 „	2 „	
„ 25-én, „ 25 „ „	=	—	21 „	—	
„ 27-én, „ 27 „ „	=	—	3 „	—	
Összesen 73 szem			71 szem	73 szem.	

E szerint a csirázás be volt fejezve:

Az üvegpróbánál 10 nap alatt.

A rongypróbánál 23 „ „

A cseréppróbánál 27 „ „

Valamennyi kísérlet eredménye, miként látható, majdnem egyenlő volt. A cserép-próba hosszabb tartamát a magvak kissé vastag befödésének és a bekövetkezett hideg időjárásnak tulajdonítom.

— sz. —

A f a p i a c z r ó l .

B u d a p e s t , 1876. január-hó 10-én.

A faüzlet jelenlegi állását nem mondhatjuk kielégítőnek; az árak nyomottak s a hitelre való vásárlás vagy a fizetők hitelkérése mind nagyobb mérvet öltenek.

A fenyőféle anyagoknál úgy az épületi fa, mint a fűrészgyártmányok rövidebb határu és biztos fizetésű kereslete igen